

Crosca

LA REVISTA DE SANTA PAU - NÚM. 26 - ANY 2024

L'ALTRE SANTA PAU

26

ANY 2024

L'altre Santa Pau	03
Fesol d'or	11
L'hereu i la pubilla	15
Marxosos de Santa Pau	17
Club Poliesportiu Santa Pau	19
Casal de la Gent Gran	22
Consell de poble	24
Escola Joan Maragall	27
Festa Major 2024	31
Ca la Guapa	32
Benvinguts - En el record	33
Racó literari	34
Premis Salvador Reixach	35
Cap de turc	37

TELÈFONS D'INTERÈS

SERVEIS MÈDICS

Ambulatori Santa Pau	972 680 264
Servei d'Urgències	112
Ambulatori Can Blanc	972 274 093
Hospital Comarcal	972 261 800
Farmàcia	972 680 159

SERVEIS SOCIALS

Consell Comarcal	972 274 900
Consorci d'Acció Social de la Garrotxa	972 266 644

AJUNTAMENT

Ajuntament	972 680 002
Ajuntament Can Blanc	872 980 144
Jutjat de Pau	972 680 002

CENTRES CULTURALS

Escola Joan Maragall	972 680 059
Centre Cívic Santa Pau	972 680 549
Centre Cívic Can Blanc	972 687 083

SERVEIS RELIGIOSOS

Parròquia	972 680 016
-----------	-------------

TRANSPORT

Taxi	972 680 467
Taxi	629 560 286
TEISA	972 260 196

CROSCAT
LA REVISTA DE SANTA PAU
2A ÈPOCA

EDITA:
Ajuntament de Santa Pau

DISSENY GRÀFIC i IMPRESSIÓ:
Gràfiques Garrotxa, SL

DIPÒSIT LEGAL:
GI-1072-2001

FOTO PORTADA:
© Albert Planas

FOTO CONTRAPORTADA:
© Sergi Cabezas

Agraïment:

Volem agrair a l'Ajuntament de Santa Pau, a la Diputació de Girona, i a tota aquella gent que ens ha facilitat informació i ajuda de manera desinteressada, la seva col·laboració, que ha fet possible l'edició d'aquesta revista.

Moltes gràcies!

Ajuntament de Santa Pau

Diputació de Girona

El renaixement de l'agermanament entre Licodia Eubea i Santa Pau

Santo Randone · Alcalde de Licodia Eubea

Giuliana Pepi · Regidora de Cultura de Licodia Eubea

Benvolguts ciutadans de Santa Pau,

És amb gran plaer que us escrivim per celebrar la renovada amistat entre les nostres comunitats de Licodia Eubea i Santa Pau. Aquest agermanament, que té les seves arrels en una història compartida i tradicions culturals similars, ha representat per a nosaltres una oportunitat única per enfortir els vincles que ens uneixen.

Les nostres terres comparteixen una història que es remunta a la noble família Santa Pau. Aquesta família, originària de Catalunya, va tenir un paper destacat a l'edat mitjana, influint tant en la història de la Garrotxa com en la de Sicília. El Castell de Santapau de Licodia Eubea, les ruïnes del qual

encara avui dominen el nostre poble, és testimoni d'aquest passat compartit, i van ser els Santapau qui li va donar nom. Aquest vincle històric representa una base sòlida sobre la qual construir nous ponts d'amistat i col·laboració.

Un altre element que uneix les nostres comunitats és la tradició vinculada als llegums, en particular la Cicerquia de Licodia Eubea i els fesols de Santa Pau. La cicerchia, un llegum mil·lenari i nutritiu, és protagonista d'actes com la "Sagra della Patacò" i la "Cicerchia Fest" a Licodia Eubea, un esdeveniment enogastronòmic que celebra aquest producte típic a través de degustacions, mercats enogastronòmics i activitats culturals, folclorístiques i turístiques. D'altra banda, les mongetes de Santa Pau són famoses per la seva qualitat i sabor únic, tant és així que es troben al centre de la tradicional Fira del Fesol. Durant aquesta fira, a la qual hem assistit enguany al gener, hem tingut l'honor de tastar els vostres plats tradicionals a base de Fesols DOP Santa Pau, elaborats pels restaurants locals i acompanyats d'actes culturals i musicals.

Recentment hem tingut el plaer de rebre una delegació de l'Administració de Santa Pau, representada pels regidors Albert Planas i Montserrat Masdeu, en el marc de la nostra "Festa Patacò". Aquesta trobada va ser una oportunitat important per reafirmar el nostre agermanament, consolidant els vincles entre les nostres comunitats. Així mateix, el gener de 2025, una delegació de Licodia Eubea va tenir l'honor de participar a la "Fira del Fesol" de Santa Pau. Durant aquest acte, vam preparar la "Patacò di Licodia Eubea", un plat

tradicional elaborat amb farina de fesols, que va ser acollit amb entusiasme pels participants de la fira. Aquest intercanvi culinari ha posat de manifest les semblances i peculiaritats de les nostres tradicions gastronòmiques, reforçant encara més els vincles entre les nostres comunitats.

Volem expressar el nostre profund agraïment a l'alcaldesa de Santa Pau Cristina Capó, als nostres estimats amics Albert i Montse, i a tots aquells que van fer possible aquesta experiència inoblidable. També vull agrair a la regidora municipal de Licodia Eubea Rita Brullo i a la presidenta de la Pro Loco Maria Concetta Brullo que van cuinar el deliciós Patacò tastat a Santa Pau.

L'èxit d'aquestes trobades ens anima a continuar en aquest camí, treballant conjuntament per impulsar nous agermanaments i iniciatives que impliquin tota la comunitat. Ja estem treballant per organitzar futures activitats que enforteixin encara més els nostres vincles culturals i socials. En els propers mesos, de fet, volem organitzar un viatge d'anada i tornada que involucri no només representants institucionals, sinó també ciutadans, per fer aquesta experiència encara més participativa i significativa.

Amb amor i respecte,

Santo Randone, Alcalde de Licodia Eubea
Giuliana Pepi, Regidora de Cultura de Licodia Eubea

Trobada entre dues comunitats amb arrels comunes: Santa Pau i Licodia Eubea

Don Fabio Randello

La història de Licodia Eubea s'entrellaça amb la vila catalana de Santa Pau per la presència a Sicília de la família, fidel al rei, a les terres de Licodia durant molts segles.

La trobada que vam viure els dies 18 i 19 de gener com a delegació de l'Ajuntament de Licodia Eubea a la localitat de Santa Pau de Catalunya va ser una oportunitat per enfortir el vincle històric segellat amb l'agermanament entre els dos municipis el 1988-89. L'agermanament de ciutats promou els intercanvis culturals, econòmics i socials dins de la Comunitat Europea, creant vincles internacionals per al creixement mutu. L'agermanament de pobles és un acord simbòlic que pretén promoure la cooperació i l'intercanvi entre comunitats de diferents països.

Per això, la trobada de Santa Pau es va engegar per a un intercanvi cultural i agrícola a la festa del fesol de Santa Pau, combinant-la amb el llegum de Licodia que és la Cicerchia. Aquest acte de celebració i promoció ens va veure presents al bonic i característic Santa Pau, acollits amb molt d'afecte i cordialitat, en un ambient de celebració i convivència comunitària.

En implicar-nos directament els ciutadans, l'agermanament promou el procés d'integració europea fomentant el diàleg intercultural, l'intercanvi d'experiències, coneixements i valors, la comparació constructiva d'opinions i l'enriquiment mutu, contribuint així a la definició de la identitat europea comuna.

Durant els intensos i significatius dies vam poder apreciar les peculiaritats de les nostres terres i l'afinitat tant per l'agricultura com per les penúries del despoblament de pobles petits però plens d'esperança i realització concreta de projectes futurs. Amb molt interès vam tastar la mongeta en la seva varietat de plats, el bon vi i l'acollida càlida, genuïna i cordial, per això ens vam sentir com a casa, sota el mateix escut del Santa Pau, que uneix les nostres Comunitats.

L'agricultura i el turisme són l'ànima de les nostres comunitats i per això cal continuar l'intercanvi no només de visites sinó també d'idees i productes

típics perquè l'agermanament no només sigui representatiu sinó també un intercanvi cultural i econòmic concret entre les dues comunitats, a més de l'arrel cristiana comuna i la devoció a Santa Margherita.

L'esperança que els castells de les nostres comunitats puguin tornar a brillar amb la seva bellesa original i acollir futurs agermanaments que seguirem vivint junts.

Els Santapau a Sicília

Albert Reixach i Sala · Historiador

Des de la torre de l'homenatge del castell de Santa Pau es veu el mar. Aquesta circumstància feliç fruit de la disposició de les muntanyes en la seixantena de quilòmetres en línia recta que separen la vall de la badia de Roses és una bona metàfora del vincle estret que mantingueren els senyors dels castells de Finestres i de Santa Pau, més endavant barons del terme, amb la Mediterrània. El lligam s'explica, de fet, per una altra relació també fonamental en el destí de la nissaga: com tants llinatges de la petita i mitjana noblesa del país, els Santapau sempre asseguraren o, fins i tot, aconseguiren millorar la posició social gràcies a la fidelitat en el servei als successius monarques del casal d'Aragó.

Un episodi emblemàtic de la història del poble com és la visita del rei Pere el Gran, segurament acollit pel noble Ponç III, l'agost de 1285, després d'una aferrissada batalla contra els francesos a la vall del Llémena, il·lustra molt bé l'inici d'aquesta trajectòria. A la carta de serveis dels avantpassats directes de Ponç i, en especial, d'ell mateix i dels seus fill, net, besnet i rebesnets hi apareixen amb lletres brillants participacions en les successives campanyes militars dels sobirans a València, al Rosselló, a Mallorca i Mediterrani enllà, des de Sardenya fins a l'extrem oriental d'aquest mar passant per Sicília. No en va, el fill de l'esmentat Ponç III, Huguet II, morí en una de les primeres expedicions de què formà part, la de l'infant Alfons a Sardenya l'any 1323. El net, Ponç IV, tingué igualment una fi tràgica, l'any 1352, al mar del Bòsfor mentre capitanejava la flota reial en un episodi més de les anomenades guerres mediterrànies i al qual seguí un infructuós trasllat de les despulles òssies cap a Catalunya. Hug III de Santapau fou igualment una figura destacada a prop del rei Pere III, qui l'envià a Sardenya a pacificar-hi una enèsima revolta, a la vegada que, entre d'altres missions, intervingué en negociacions diplomàtiques amb Gènova.

Tanmateix, la presència a Sicília del llinatge la personifiquen els rebesnets de Ponç III, fills de l'esmentat Hug III. Ell mateix i tres dels seus fills, Ponç, Hug i Galceran Ademar (a més, potser d'un quart germà, Ramon Ademar, que, l'any 1393, era nomenat bisbe de Palerm), acompanyaren l'infant Martí, secundogènit del Cerimoniós i futur rei Martí l'Humà, en una nova campanya militar mediterrània que arrencà a inicis de l'any 1392. Hug III morí a

Catània l'any 1393. Pocs mesos abans de morir, el febrer de 1393, el baró de Santa Pau rebé de Martí l'Humà i de Martí de Sicília (o Martí el Jove), fill del primer casat amb Maria de Sicília i amb qui regnà conjuntament a l'illa, la senyoria del terme de Butera, al sud de l'illa, i dels llocs de Licòdia i Vizzini (aquest segon indret substituït l'any 1398 per Occhialà), entre d'altres feus menors a la zona sud-oriental de Sicília travessada per les muntanyes Hiblees. Aquestes concessions s'han d'entendre com un premi per la lleialtat mostrada i que també reberen d'altres nissagues de la noblesa catalana com els Cruïlles. I és que, de fet, es tractava de territoris que s'havien confiscat dels Alagó, nobles d'origen aragonès rebels i traïdors a la causa dels reis d'Aragó, que cercaren, doncs, assegurar posicions a l'illa sícula amb vassalls de confiança.

Si Hug III ja traspassà poc després de les concessions, els fills cridats a succeir-lo, Ponç i Hug, que havien acabat prenent possessió, entre d'altres llocs, de Licòdia, moriren prematurament. Primer fou, l'any 1395, el primogènit, Ponç V, i després el segon fill, Hug IV, l'any 1398, que havia estat cridat a integrar el consell reial sicilià. Per consegüent, el gruix de l'herència acabà requeient en el quart germà, Galceran, aleshores encara molt jove. Amb els anys, però, a cavall de Catalunya i Sicília, si bé assentat principalment a aquesta segona i, amb la voluntat d'enfortir-hi les aliances, concertant noces amb descendents de famílies destacades de l'aristocràcia siciliana, Violant Roís de Liori i Aldonça de Cardona, completà una carrera destacada a prop del rei Martí de Sicília acompanyant-lo, l'any 1408, en una nova campanya per assegurar el domini aragonès de Sardenya on el monarca acabà morint de malaltia. La trajectòria de Galceran I de Santapau continuà en l'entorn de les primeres cases reials de la nova dinastia Trastàmara. En morir l'any 1438 a Butera, el patrimoni (extens però amb debilitats financeres innegables) quedà dividit entre els seus dos fills: Hug (V) de Santapau conservà les possessions de la família a Catalunya que incloïen la baronia homònima i altres termes, mentre que un altre germà i fill d'un segon matrimoni, Ramon (Ramon de Santapau i de Cardona, mort l'any 1475), assegurà els feus de Sicília, amb la baronia de Licòdia, i així es convertí en l'iniciador de la branca siciliana dels Santapau.

Amb la intitolació de marquesos de Licòdia i prínceps de Butera, aquesta branca sícula seguí vigent i assolint un lloc rellevant dins de la noblesa siciliana en el marc de la Monarquia hispànica fins a finals dels segle XVI. En realitat, sobrevisqué de llarg la branca catalana extingida poc després de la mort

d'Hug V l'any 1443, encara jove i justament a Sicília, i el conegut conflicte per l'herència familiar que suposà la substitució dels Santapau pels Oms al capdavant de la baronia de Santa Pau.

Les concessions rebudes pels fills d'Hug III i la consolidació del patrimoni a Sicília per part de Galceran I expliquen, doncs, que a Licòdia, el poble esmentat de la província siciliana de Catània, segueixin dempeus les restes d'un castell que, molt deteriorat per la destrucció provocada per un important terratrèmol de l'any 1693, encara es coneix com el castell dels Santapau. Rere aquesta transferència del topònim propi de la capçalera del riu Ser a la regió sud-oriental de Sicília hi ha, doncs, una llarga història de cavallers al servei de la monarquia, fets d'armes i batalles navals. Una història protagonitzada pel mateix llinatge que del castell encimbellat a la muntanya de Finestres passà a instal·lar-se en un turonet al centre de la vall i on es formà el nostre poble al seu redós.

Ignorem possibles vincles dels santapauencs dels segles XV i XVI amb els vassalls que inicialment tingueren a Sicília la línia troncal del llinatge i, ben aviat, una branca paral·lela que seguí el seu propi destí. Costen d'imaginar més enllà de desplaçaments d'alguns servidors de les respectives corts senyorials a l'època dels fills i successors d'Hug III i d'Hug V i Ramon de Santapau quan encara es documenten relacions entre cosins a una banda i l'altra del Mediterrani occidental. Amb tot, aquesta unió propiciada pels barons entre Santa Pau i un poble sicilià explica l'agermanament oficialitzat el juliol de 1989 quan una legació de veïns de Santa Pau es plantà en autocar a la província de Catània bo i creuant tota la bota d'Itàlia i l'estret de Messina. Al marge de possibles interferències de pel·lícules de cinema italià o de Hollywood sobre Sicília de què s'han impregnat molts dels membres de l'expedició, les anècdotes que s'expliquen d'aquell viatge iniciàtic donarien per encara més històries que el propi referent històric rere el *gemellaggio* de Santa Pau amb Licòdia.

La represa d'un agermanament pel segle XXI

A tres quarts de tres de la nit del dissabte 25 de gener, un grup va sortir de Ca la Guapa en direcció a l'aeroport de Barcelona per agafar el vol cap a Catània. Just en aquell moment, un dels membres del grup li va dir a una companya: «Tinc la sensació que el que viurem a Licodia serà memorable!»

Els bons auguris es van complir. Sempre havien sentit a parlar de l'hospitalitat siciliana, i durant la reedició de l'agermanament ho van viure en pròpia pell. El viatge a Santa Pau la setmana anterior havia anat molt bé: l'alcalde de Licodia Eubea, Santo Randone, havia ballat amb barretina vermella, havia begut amb porró, i tota la delegació de l'Ajuntament sicilià va quedar més que satisfeta per l'acollida i l'experiència durant el cap de setmana de la Fesolada.

En arribar a Licodia, de seguida van confraternitzar com a representants de dues poblacions agermanades. Va ser un plaer saludar novament el Sindaco Santo Randone, Don Fabio Randello, els regidors Benedetto Interligi i Ciccio Pepi, i també Maria Concetta Brullo, l'encarregada de cuinar i divulgar la cicerchia a través de l'entitat Pro Loco Eubea. I sobretot, a Giuliana Pepi, regidora de cultura de Licodia, que no va poder assistir a la Fesolada però que des del primer moment va impulsar la represa de l'agermanament.

La represa de l'actual agermanament ha transcendit més enllà dels motius històrics. L'any 1393, el baró de Santa Pau, Hug IV, va conquerir la població siciliana i en va esdevenir també senyor. Aquest fou el principal motiu de l'agermanament entre Santa Pau i Licodia Eubea el 1988 i dels successius viatges que van tenir lloc fins al 1999. Després d'uns anys d'interrupció, els dos ajuntaments han reprès les relacions. El motiu ha estat la celebració a cada poble d'una fira dedicada al mateix llegum durant el mes de gener: la Fira del Fesol i la Fira de la Cicerchia.

Dissabte a la tarda van participar en la conferència «Història, sabors i tradicions: de Cicerchia al Castell de Santa Pau», on van exposar les problemàtiques compartides entre els fesols de Santa Pau i la cicerchia siciliana: la manca de relleu generacional, la destrucció per part del cabirol, i sobretot el canvi climàtic, amb l'alteració de les temperatures del mes d'agost. Abans d'ells, els havia precedit el Conseller d'Agricultura de Sicília, l'honorable Salvatore Barbagallo. A continuació, l'explicació històrica va anar a càrrec del professor Antonio Barone, amb la lliçó «La importància històrica i cultural de la família Santapau i del castell de Licodia». Per concloure les explicacions sobre els llegums, va intervenir Ricardo Randello, que va ressenyar l'evolució del cultiu de la cicerchia i les seves innovacions al segle XXI. Una vegada acabades les intervencions, va arribar el torn de la degustació popular. Van poder tornar a tastar el plat elaborat a base de farina de cicerchia, acompanyat d'oli d'oliva, pa i bròquil. Una recepta que sovint recorda el farro.

L'endemà, diumenge 26 de gener, va tenir lloc la visita cultural pels diferents espais d'interès del municipi. Al Convent dels Germans Caputxins, van gaudir de les explicacions del Padre Pietro Iacono. És en aquesta església (entrant a mà esquerra) on es troben les sepultures dels darrers Santapau. Durant la passejada pel municipi, van conversar amb diversos habitants que de seguida van mostrar el seu caràcter afable i generós. Alguns d'ells van compartir records dels viatges a Santa Pau els anys 1988 i 1998. Per dinar, diumenge, van ser convidats a casa de la família de Dorotea Pepi, esposa de l'alcalde Randone.

A la tarda, el mateix sindaco i la regidora Giuliana Pepi van portar els visitants fins al Castello Santapau,

que domina el centre poblacional de Licodia i que va resultar seriosament damnificat pel terratrèmol de 1693. Més tard, van participar en una taula rodona sobre la pagesia i el desenvolupament rural, impulsada per Don Fabio Randello i amb la presència del sindicat agrari Cia-Agricoltori Italiani. A continuació, va tenir lloc la missa a la mateixa església patronal de Santa Margherita. En sortir de la missa, ja de fosc, es va fer la benedicció dels tractors corresponent a la festivitat de Sant Antoni, activitat que havia estat ajornada al seu dia a causa de la pluja.

El dilluns al matí, els visitants van poder conèixer les instal·lacions municipals en ple funcionament: l'Ajuntament, la biblioteca, el Círcolo San Domenico i, sobretot, van tenir l'oportunitat de parlar amb la gent. És en aquest punt on volen expressar el més sincer agraïment per l'acollida tan càlida que van rebre per part del Comune, així com de tota la seva gent.

Mirant cap al futur, manifesten la seva il·lusió per les perspectives que tenen davant. Aquest primer

intercanvi no ha estat el final de cap camí: la unió de les seves experiències i recursos pot portar a resultats molt positius. Més enllà dels lligams històrics, a partir d'ara cal establir pràctiques que beneficiïn el desenvolupament local, com ara la promoció del turisme rural o la creació de mercats que posin en valor els seus productes.

Santa Pau sempre serà casa vostra!

Visca Santa Pau, visca Licodia Eubea i llarga vida a l'agermanament!

Jordi Espadale

- Com et vas sentir en rebre el Fesol d'Or?

Ho vaig rebre amb molta sorpresa. Si t'he de ser sincer no m'ho esperava perquè soc una persona que pensa més en el col·lectiu, però molt content que Santa Pau pensés en mi, va ser una satisfacció molt gran. Fa poc l'escola Joan Maragall va complir els 50 anys de la seva existència i aquest fesol d'or jo l'entenc com un reconeixement a la feina feta durant tots aquells anys per part de l'escola.

- La gent comenta que la teva arribada al poble va significar una alenada d'aire fresc. Com recordes el teu pas per l'escola de Santa Pau?

Recordo i recordaré sempre que m'hi vaig passar 10 anys molt intensos però fantàstics. Has de pensar que quan vaig arribar era molt jove, tenia 25 anys i amb poca experiència com a docent. Vaig tenir la gran sort de trobar-me amb la Paquita i la Glòria, que des del 1971 havien estrenat la nova escola, i en

varen ajudar molt; vam ser un equip des del primer dia. La meua integració al centre va ser molt fàcil i les ganes de renovar i millorar les coses per part de tots, també.

- Com era l'escola del poble fa 50 anys?

Era una petita escola rural inaugurada feia ben poc. Tenia algunes mancances estructurals en quant a equipaments bàsics. Fins i tot, en alguns moments vam haver d'habilitar el menjador en aula i els porxos en gimnàs, però això tampoc ens importava massa. Érem 4 mestres que impartíem totes les matèries independentment de l'especialització que teníem; la resta de feines ens les repartíem també entre tots, com passava a totes les escoles rurals que hi havia en aquells anys, ni més ni menys. Ara bé, amb la mort del dictador i l'arribada de la democràcia al nostre país, vam posar fil a l'agulla i vam decidir per unanimitat que ens havia arribat el moment de començar a canviar coses, i per tant, aquest període

de grans canvis polítics en el nostre país conegut com el de la transició democràtica, no el volíem ni podíem desaproveitar.

-Explica'ns una mica més que va passar

Els nostres objectius com a centre passaven per intentar constituir-nos com una escola catalana, activa, democràtica, arrelada al nostre entorn i oberta al poble de Santa Pau. Et puc donar exemples concrets que confirmen com aquests objectius es van anar complint.

Fins aquell moment l'ensenyament es feia en castellà tot i que la llengua d'ús era el català. Nosaltres vam dir prou i, tirant pel dret, vam començar a implantar el català encara que no formés part del currículum docent oficial. Dedicàvem unes hores a la setmana a fer els primers passos a aprendre a llegir i escriure la nostra llengua materna. Crec que vàrem ser de les primeres escoles en fer-ho.

També vam avançar i molt en la democratització de l'escola a través de les assemblees de classe i de centre, les quals hi participaven activament tots els alumnes des dels més petits als més grans. Es va aprovar el reglament de règim intern; es va crear una mena de jurat escolar format per alumnes i mestres que estàvem amatents a que es complissin els acords establerts en quant al funcionament de l'escola. Encara recordo com els alumnes eren tant o més exigents que els propis mestres i això feia que es sentissin l'escola com a seva.

Vam obrir l'escola cap enfora, a través de les sortides de coneixement del nostre preciós entorn proper i també més llunyà, organitzant les primeres colònies fora de casa; participant de les activitats del poble, com ara recuperant la fira de Sant Anton, la creació de la revista Croscat, òrgan de participació de l'escola i del poble de Santa Pau i que avui encara porta el seu nom; fent esport escolar que va propiciar la creació del Poliesportiu, de les obres de teatre, els festivals de fi de curs, les festes tradicionals catalanes com ara Nadal, Sant Jordi, Carnestoltes, ... De fet, es tractava, com no podia ser d'una altra manera, d'ajudar a la normalització de Santa Pau com ho estaven fent també els nostres pobles i ciutats del país.

- A banda de l'escola, com recordes els inicis de la Fira del Fesol?

Com et deia abans, recuperar activitats que antigament s'havien fet al poble, com és el cas de la fira de Sant Anton, era un dels nostres objectius. La vàrem celebrar el 17 de gener de 1982, encara guardo el programa de mà, i es va organitzar a través

de l'escola i un col·lectiu de joves anomenat Croscat. Ara bé, els alumnes hi van tenir un paper molt important en el muntatge de parades de tota mena: fruites i verdures, dolços i pastissos, peces de roba, llibres i contes, objectes de ceràmica i un llarg etc. De fet podies trobar-hi de tot el que hi ha en una fira de poble. També hi va haver benedicció d'animals, missa, danses tradicionals, ballaruga i una exposició d'eines del camp a la presó del castell.

Al cap d'uns anys, aquesta fira es va reconvertir, molt encertadament, en una fira monogràfica dedicada al fesol, el llegum més exquisit, més popular i més important de tots els que es conreen al poble de Santa Pau. Actualment és una gran fira de renom i prestigi no solament a l'àmbit local i comarcal sinó català i que aplega moltíssima gent. D'aquesta fira en guardo molt bon record pel fet d'haver aportat el meu granet de sorra en la seva recuperació i m'omple de satisfacció quan veus com de consolidada està avui en dia.

- Segur que tens moltes anècdotes per explicar. Com recordes el viatge a Londres de l'any 1979?

Aquest viatge a Londres s'emmarca dins el cicle de sortides del final de l'EGB, que vam iniciar uns anys abans anant cap a Mallorca, afegint Eivissa el curs següent i canviant d'illes el curs 1978/79.

La primera cosa que us diria del viatge a Londres, 45 anys després, és que vam ser molt atrevits afrontant-lo, sabedors que el nostre anglès era de pàrvuls i que anàvem a un país molt diferent del nostre; però els pares van confiar en tot moment amb nosaltres i el viatge es va portar a bon terme.

Ara et vull explicar una anècdota que només sabíem alumnes i mestres. Resulta que la cosa va anar tant bé, que en un moment del viatge jo vaig dir que l'any 2000 ens retrobaríem al voltant d'una taula per recordar fets i vivències d'aquell viatge que crec sincerament encara avui és memòria viva dels alumnes i mestres que hi vam participar. I així va ser, el 2000 a sopar s'ha dit i ens hem tornat a veure aquest any 2024 en un dinar que va ser molt entranyable.

Del que més recordo d'aquell viatge, a banda de tot el que vam veure i gaudir, va ser el fet de compartir-ho tot entre nosaltres, sobretot pel que fa als àpats que fèiem als grans parcs londinencs on hi dinàvem compartint durant tota la setmana el menjar que dúiem tots plegats de casa, ja que només teníem pagat l'allotjament i l'esmorzar!!!

- Parlant d'educació, tu que has estat mestre i educador durant molts anys, com ha canviat la professió en aquests darrers anys?

L'escola és un reflex de la nostra societat i per tant els canvis i fets, millors i pitjors, que ha anat experimentant el nostre món: globalitat, avenços tecnològics, canvi climàtic, grans bosses de

pobresa, guerres, desastres naturals, violència de gènere, assetjament, la manca d'habitatge, desplaçaments migratoris constants..., tot això i més, l'escola se'n fa ressò. Davant aquests reptes els mestres hem d'estar molt preparats. Ara bé, la primera cosa que cal tenir en aquesta feina és vocació, t'ha d'agradar el què fas, has d'estimar als teus alumnes. Quan estàs convençut del què fas tots els problemes que van sorgint i que sempre n'hi haurà, es poden afrontar millor. També crec que avui ja no serveix de res fer grans classes magistrals on únicament s'escoltava al mestre; ara ha de ser l'alumne l'autèntic protagonista, participant activament a les classes i arribant al coneixement a partir de metodologies diverses que pot anar descobrint a partir del guiatge del docent. I finalment, molt important, hem de retornar el prestigi perdut als nostres ensenyants, tothom s'atreveix a criticar la nostra feina, cosa que no passa en altres professions i això no hi ajuda gens.

- Com veus el poble de Santa Pau? Com valores la campanya per la municipalització del castell?

Santa Pau és un dels pobles més bonics de la nostra comarca i de bona part de la geografia catalana. El seu patrimoni històric, paisatgístic, volcànic i el seu producte "estrella", el fesol, són coneguts arreu. És evident que s'ha produït una diferència abismal de quan jo vivia al poble.

El sector de serveis, amb el turisme al capdavant, ha evolucionat moltíssim, tant que s'haurà de tenir en

compte la massificació que genera en períodes concrets. No podem dir el mateix dels altres sectors, sobretot l'industrial, que es troben molt més estancats i que caldria donar-hi una empenta.

Per altra banda, em produeix una gran satisfacció que l'ajuntament actual juntament amb l'entitat local, Amics de Santa Pau, hagi decidit finalment tirar endavant el projecte de comprar el castell de l'antiga baronia on el poble i va néixer i créixer al seu voltant. Han estat molts anys de viure a esquenes del poble i el seu estat d'abandó per part dels actuals propietaris ha sigut lamentable. Des del primer moment he col·laborat i ho seguiré fent perquè el castell esdevingui històricament, social i econòmicament un referent local i comarcal perquè estic convençut que té un potencial enorme.

- Des de fa anys que ets jubilat. Què fas en el teu temps lliure? Em sembla que participes d'unes quantes activitats i entitats...

Efectivament, fa més de 10 anys que estic oficialment jubilat però continuo fent coses de

manera més relaxada i voluntària, sigui col·laborant amb el PEHOC en l'organització dels premis que porten el nom del mestre santapauenc i gran amic meu, Salvador Reixach; també a través del voluntariat a Càritas Garrotxa, donant suport al Col·lectiu d'Ensenyants de la Garrotxa, participant al programa Lecxit, adreçat als alumnes que presenten més dificultats per la lectura i finalment, oferint activitats de coneixement de l'entorn a un grup sènior de la UNED Garrotxa i que precisament aquest curs volem visitar Santa Pau. Són activitats diferents, molt variades i a totes elles m'hi sento i m'ho passo molt bé. També és una forma de no estar inactiu -no podria- i hem permet seguir refrescar la memòria i continuar aprenent de tothom.

Per cloure aquesta entrevista simplement dir-vos que, tot i la distància, segueixo participant i col·laborant sempre que puc a les activitats del poble i desitjo que, un cop fet el primer pas, aquest 2025 sigui l'any de la compra definitiva del castell i aquest passi a mans del poble que és el lloc que li correspon realment.

L'hereu i la pubilla

Nom i cognoms Anna Vilarrasa Lozano

Data de naixement 26/04/2006

Estudis Grau superior de gestió i finances

Aficions Li agrada llegir i passejar

Et va fer il·lusió sortir elegit Hereu/Pubilla de Santa Pau?

Molta il·lusió, tenia moltes ganes feia temps que estava esperant ser-ho.

Quin és el primer acte que has fet com a Hereu/Pubilla?

L'endemà de ser elegida, vam tornar a fer la cercavila i vam anar a missa.

Hi ha algun acte que t'hagi fet especialment gràcies o interès?

Em va fer molta gràcia poder entregar un premi en els premis Baldiri Reixach, no havia entregat mai un premi i a més a més el premi que donava jo el va guanyar una meva amiga.

Què has après durant aquests primers mesos com a Hereu/Pubilla de Santa Pau?

Que hi ha moltes maneres de servir el poble.

En quines activitats/entitats del poble participes? (a banda de ser Hereu/Pubilla)

El pessebre, els reis (cosa que aquest any no he pogut per un problema al genoll).

Creus que a Santa Pau es celebra bé el tema del pubillatge?

Sí, a mi m'agrada com es fa.

Què estàs estudiant actualment?

Un grau superior de gestió i finances a Barcelona.

Com et defineixes com a persona?

Em considero una persona simpàtica i divertida disposada a ajudar al poble.

Com a jove, què és el que més t'agrada de Santa Pau? I creus que hi falta alguna cosa/millora?

A mi m'agrada Santa Pau tal com és sobretot per la gent que hi viu.

Quin moment o esdeveniment del poble no te'l perdries per res?

La fira del fesol m'agrada molt des de sempre, la celebrem amb la meua família.

Ets veus vivint a Santa Pau d'aquí 20 anys? Creus que canviarà gaire el poble durant tots aquests anys?

Encara no sé què faré quan sigui gran només sé que vull veure món i viure a altres llocs, però mai se sap, però sempre ser que tornaré a veure Santa Pau de tant en tant.

Espero que Santa Pau no canviï, però amb el temps tot canvia.

Nom i cognoms Lluç Plana Juanola

Data de naixement 10/05/2005

Professió Conductor de maquinària agrícola

Aficions Anar amb moto i estar amb els amics

Et va fer il·lusió sortir elegit Hereu de Santa Pau?

Sí, em va fer molta il·lusió, la veritat és que sí. També em fer molta il·lusió que em passés la banda un bon amic meu com és en Cesc Araiz.

Quin és el primer acte que has fet com a Hereu?

Primer ho vaig celebrar amb amics i família, i l'endemà assistir a la missa en honor de la Verge Maria.

Hi ha algun acte que t'hagi fet especialment gràcies o interès?

Sí, assistir a l'aplec del meu barri com a Hereu. Va ser un dels primers actes i anar a la festa del meu veïnat amb la faixa d'hereu em va agradar molt. Cada any hi he assistit, i aquest any amb la faixa va ser diferent. Vaig tocar les campanes en sortit de la missa i tot!

Què has après durant aquests primers mesos com a Hereu de Santa Pau?

A gaudir del poble i la seva gent.

En quines activitats/entitats del poble participes?

Participo en diferents actes el poble. Formo part de Cal Borratx i participo amb els Descampat, la Festa Major, vaig als aplecs del poble, ... Amb els amics de Santa Pau també hem creat una entitat que es diu Colla 4 Estacions amb la finalitat de fer festes i passant-s'ho bé!

Què és el que més t'agrada de Santa Pau?

El que més m'agrada de Santa Pau és la gent que hi ha, sempre han estat molt familiaritzats amb mi i la meva família. Això ha fet que m'estimi molt Santa Pau.

Com a jove, què és el que més t'agrada de Santa Pau?

Com a jove el que m'agrada més és que ens coneixem tots i tenir confiança amb tothom. Amb els meus amics hem fundat una associació amb la finalitat de fer bons àpats i festes entre els joves del poble. És la Colla 4 Estacions. El nostre lema és «un bon dinar, sobretaula, xerrar i riure». Fem dinars i festes entre els joves de Santa Pau i coneguts de la comarca.

Ets veus vivint a Santa Pau d'aquí 20 anys? Creus que canviarà gaire el poble durant tots aquests anys?

Sí sí, visc a Santa Pau i m'agradaria viure-hi sempre. En ser un poble petit no crec que canviï gaire. Ja m'agrada tal com està ara.

Els Marxosos de Santa Pau

Hem complert vint anys!

Acabàvem d'encetar l'any 2004, costa de creure que d'això ja en fa vint anys, que acompanyats per la llavors Comissió de la Festa Major vam néixer com associació. Val a dir que alguns dels impulsors d'aquesta nova associació també formàvem part d'aquella Comissió de la Festa i després dels primer tastet, el març de l'any següent, ja ens vam animar a constituir formalment l' associació, amb una acta de constitució i l'aprovació dels nostres estatuts. .

L'Associació ha anat creixent juntament amb nosaltres, i si ara donem un cop d'ull al nostre voltant, alguns dels que hi som des del principi ens adonem de la quantitat de gent que ha anat passant per l'associació. Jovent que en fer-se adolescents havien deixat l'associació i que anys després, s'han reincorporat i han aportat parelles, fills i amics, gent nova que hem anant coneixent i que s'han apuntat a la colla, nens i nenes de l'escola, i d'altres no tant nens..... . Durant aquests 20 anys, hi hagut balls de números amb la quantitat de socis que formàvem l'associació i hem passat per coses grosses com va ser la pandèmia, però el que no ha canviat mai, ha estat les ganes de fer pinya, de passar-s'ho be participant en activitats com els carnestoltes, els playbacks de la festa major i les col·laboracions en altres activitats juntament amb altres associacions.

Des del primer any, el 2004, en que anàvem amb una plataforma que ens havien deixat, amb un vestuari realitzat per l'associació Santa Pau Activa i amb unes coreografies que preparaven noies adolescents de la mateixa associació, hem anat evolucionant i ara ja disposem del nostre propi material; comptem amb el suport de la Carme, per les coreografies dels balls , i des de fa molts anys tenim també el nostre grup d'enginyers i enginyeres, decoradors i decoradores que són qui donen forma a les carrosses que portem!.

I si ens centrem en les activitats que hem portat a terme aquest 2024, creiem que ens podem sentir molt satisfets, ha estat un any ple d'activitats, de trobades de preparació i assajos, i d'altres tipus d'activitats encaminades a recaptar diners per l'associació, i el que és important, hem fet tot això amb un somriure ben gran pintat a les nostres cares!

Primer de tot, vam participar als carnestoltes, enguany tots es van celebrar el mes de febrer (el 10 a Platja d'Aro, el 17 a Olot i el 24 a Sant Joan les Fonts) amb una carrossa d'un espectacular tren exprés i amb el nom de "EL TREN EXPRES DELS MARXOSOS". Seguidament, a l'estiu, el grup de playback Vulcanisme Musical de la nostra associació,

va preparar i fer la seva actuació per la nostra festa Major. Com sempre, la gent ens va acompanyar i ens atrevíem a dir, que tots plegats vam gaudir d'una nit fantàstica i sobretot amb molt de glamour. I finalment, el dissabte 7 de setembre durant les festes del Tura, vam tornar a participar a la batalla de les flors en el format que va començar l'any passat. Amb la comparsa "Jugant, jugant....els Marxosos van arribant" vam obtenir un dels premis d'animació!

Enguany, també hem col·laborat en el Berenar de la Marató, organitzat pel Casal de la Gent Gran de Santa Pau, on vam fer un seguit d'actuacions en format playback que va fer que tots plegats passéssim la tarda del diumenge 24 de novembre ben divertida.

I pel que fa activitats que hem fet per recollir fons, com ja es habitual ens vàreu poder trobar al Firal d'Olot venent roses el 23 d'abril diada de Sant Jordi, la castanyada per Tot Sants a la Fageda d'en Jordà, i ja per acabar l'any, el dissabte 14 de desembre vam

fer la quina nadalenca al Centre Cívic de Santa Pau, que enguany va comptar amb una ambientació ben Nadalenca!

I ara, ja encarant el proper 2025, estem preparant la carrossa i anirem encadenant les diferents activitats al llarg de l'any. Però no volem acomiadar-nos sense convidar-vos a participar a la nostra associació, perquè plegats podem fer moltes coses! Apunteu-vos i participeu de les nostres activitats!

Club Poliesportiu Santa Pau

Futbol

Ja fa dos anys que tornem a tenir equips de futbol base, i per tant tots els nens/nenes que volen jugar a futbol ho poden fer ben a prop de casa seva. S'ha pogut fer un camp de Futbol 7 de gespa artificial perquè tots aquests nous equips hi tinguin lloc i puguin fer els seus entrenaments i partits. A més tenim l'equip sènior jugant a la 4a catalana i l'equip de veterans a la lliga comarcal de F7.

Escoleta

Benjamins

Alevins

Infantils

Juvenils

Veterans

4a Catalana

PÀDEL

Ja des de l'any passat es fan classes de pàdel a les instal·lacions del Poli, amb una pista totalment renovada. Igualment com el tennis qui vulgui anar a jugar ha de reservar pista des de la web de l'Ajuntament o del poli, allà es fa el pagament de la pista en l'horari demanat i es dona un codi per poder entrar a la pista.

S'ha organitzat dos tornejos de pàdel, amb 16 participants cada un amb el format Americà (intercanvi de parelles, comptant els jocs guanyats).

TENNIS

Es continuen fent classes de tennis amb els entrenadors Ferran Falguera i Míriam Garcia, sempre ajudats i capitanejats per en Xicu Güell.

A part de les classes de tennis, qui vulgui anar a jugar a una de les dues pistes de tennis que disposem ha de reservar des de la web de l'ajuntament o del Poli, allà es pot triar la pista lliure que pugui quedar, es fa el pagament d'aquesta en l'horari demanat i es dona un codi per poder entrar a la pista.

HIIT (EXERCICIS DE FORÇA)

Es fan classes de HIIT (exercicis de força) amb en Nil Fàbrega com a monitor, es fan 3 sessions a la setmana, els dimarts de 18.30-19.30h i els dijous de 19.30-20.30h.

PILATES

Es fan classes de Pilates amb en Marga Anca com a monitor, es fan 3 sessions a la setmana, els dilluns de 18.30-19.30h i de 19.30-20.30h i els dimecres de 18-19h

SPINNING

Es fan classes d'Spinning amb en Jordi Compta com a monitor, es fan 4 sessions a la setmana, els dimarts i dijous de 18.30-19.30h i de 19.30-20.30h. Amb 14 bicis.

Aquest any també s'ha organitzat un campionat de futbol sala al pavelló, amb 12 equips apuntats i amb una molt bona afluència de jugadors locals.

I també s'organitzen moltes jornades esportives, com la Cursa BTT on aquest any hi ha hagut 590 participants.

També la Cursa de la Fageda, un referent de les curses de muntanya, la marxa del Passabigues i l'aplec de Sant Martí.

Qualsevol d'aquestes activitats si algú està interessat pot demanar més informació a l'Ajuntament o el Club Poliesportiu.

Casal de la Gent Gran

Durant el període que la Junta actual porta al capdavant de la nostra Entitat, s'han organitzat un enfilall d'activitats: sessions de gimnàstica; les tradicionals Dijous Llader, Festa de la Vellesa, l'Arrossada dels Socis, la Marató de TV3, la festivitat de Santa Llúcia i unes quantes excursions.

També s'ha engrandit l'oferta d'activitats amb noves propostes com: Teatre, Cinema, Xerrades sobre diferents temes. Hem redescobert les nostres fonts i ens hem iniciat en un nou esport per a nosaltres, la marxa nòrdica. Fins i tot ens hem inventat una nova activitat, el Berenar de Primavera.

Hem posat la nostra millor voluntat per a complaure els socis del Casal, al mateix temps que per apropar-ne de nous.

La nostra satisfacció més gran és saber que, sempre, hem pogut comptar amb el suport dels socis - actualment en som 169 - fet que agraim de tot cor.

Ha arribat el moment del relleu. La Junta, tal com està formada fins avui, s'acomiada.

Han estat unes trobades amigables, estones plenes de complicitat que, de ben segur, tots recordarem amb afecte i un punt de nostàlgia.

El pròxim 22 de juny donarem pas a una nova etapa amb aquells que vulgueu formar part de la nova Junta del Casal. Estem convençuts que, amb les vostres ganes i il·lusió, el Casal continuarà sent un espai viu i ple d'energia.

Després d'aquests quatre anys només podem dir que, **ha estat un honor per a tots nosaltres.**

Visca el Casal de la Gent Gran de Santa Pau!

Junta 2021 - 2025

Cercles gent gran i cura dels boscos

Un cop constituït el Consell de Poble de Santa Pau el 19 de gener del 22, els 8 membres, escollits per sufragi universal i que actuem de forma totalment voluntària i sense cap mena de compensació, i els dos representants de l'Ajuntament, vam considerar que les nostres actuacions havien d'estar motivades per les inquietuds dels santapauencs. Aquesta participació de la gent del poble és imprescindible per tal que les nostres actuacions s'adeqüin al que realment pensa i necessita el poble. És per això que necessitem que, com nosaltres, la gent que viu a Santa Pau s'impliqui en aquest procés participatiu que, malgrat no ser vinculant, sí que compta amb el suport del consistori. Sortosament, ara podem fer sentir la nostra veu, fet que no tots els pobles poden fer.

En una decisió fruit de la participació i la implicació col·lectiva (va votar un 10% dels santapauencs amb dret a vot), el Consell de Poble de Santa Pau hem optat per prioritzar dues iniciatives fonamentals per al municipi i que reflecteixen el compromís de la comunitat amb els valors de sostenibilitat i cohesió social: La Gent Gran, un projecte enfocat a millorar la qualitat de vida de la gent gran, i La Gestió Integral dels Boscos, dedicat a vetllar pel nostre entorn.

Una comissió del CdP s'ha dedicat a treballar sobre el tema de la Gent Gran. Des del març de 2024 s'han fet 4 reunions. La primera es va celebrar l'Ajuntament de Santa Pau, amb la participació de l'Associació de la Gent Gran de Santa Pau, el Consell Parroquial, el regidor de Benestar Social, així com del metge, la

infermera i l'assistent social i treballadora social de Santa Pau. Aquesta reunió va permetre identificar problemàtiques urgents, com la dificultat d'accés a espais com Can Vayreda, la necessitat de bancs en punts estratègics del poble i l'actualització del projecte Can Torra, un espai que es preveu fonamental per al suport a la gent gran.

En una segona reunió, realitzada a l'alberg restaurant Bellavista, es va presentar la proposta d'un espai de socialització transitori per a persones grans mentre s'acaben les obres de Can Torra.

En les dues trobades següents, que va comptar amb participació ciutadana, s'acordà dividir els reptes pels propers anys en dos grans àmbits: la informació i xarxes de suport mutu i l'accessibilitat dels espais físics del poble. En aquest sentit, es va remarcar la importància de fomentar una xarxa de voluntariat estable, millorar la difusió d'informació a través de tríptics i xarxes socials, i garantir espais accessibles per a totes les persones. Aquestes accions pretenen consolidar una estructura comunitària sòlida que permeti abordar els reptes amb una mirada integral i inclusiva.

Pel que fa a la Comissió dels Boscos, va començar l'any amb una sortida oberta a tothom per conèixer la realitat dels boscos del nostre poble.

El mes d'abril es va fer una trobada al Centre cívic, també oberta a tothom, amb el tècnic de la Propietat

**Si no som
nosaltres... QUI?**

Et convidem a conèixer el **Consell de Poble de Santa Pau**, l'organisme legal que donarà veu al poble!

Forestal de Catalunya, el Sr. Joaquim Abellà. Va respondre la bateria de qüestions que des de la Comissió de Boscos havíem preparat i les preguntes de la vintena d'assistents a l'acte.

A inicis de juny, la comissió va preparar una sortida per avaluar la llera del riu Ser al seu pas pel Salient. Un cop analitzat els seu estat i ponts, baranes i accessos, es decideix fer una petita actuació de recuperació de la gorga Bullidors. A finals de juny, l'actuació està acabada però es demana discreció per tal que no es massifiqui com el Salt de Can Batlle i quedi verge i reservada per a la gent de Santa Pau.

La propera línia d'avaluació del cercle dels boscos serà la gestió de l'aigua al nostre poble.

Hem de recordar, que el Consell de poble és un organisme que ha de donar veu a les persones del poble per millorar, entre tots i totes, la vida a Santa Pau. I és sobre aquest objectiu que estem treballant.

Santa Pau Aposta per la Gent Gran i la Cura dels Boscos

En una decisió fruit de la participació i la implicació col·lectiva, el Consell de Poble de Santa Pau ha optat per prioritzar dues iniciatives fonamentals per al municipi: **"El Cercle de la Gent Gran"**, un projecte enfocat a millorar la qualitat de vida de la gent gran, i un pla estratègic de **Gestió Integral dels Boscos** del territori. Aquesta elecció s'ha pres després d'una votació popular que reflecteix el compromís de la comunitat amb els valors de sostenibilitat i cohesió social.

Cronologia de les trobades del Cercle de la Gent Gran

5 de Març 2024: Es va celebrar la primera reunió del Cercle de la Gent Gran a l'Ajuntament de Santa Pau, amb la participació de diverses entitats i professionals. Hi van ser presents l'Associació de la Gent Gran de Santa Pau, el Consell Parroquial, el regidor de Benestar Social, així com metges i infermeres del CAP. Aquesta reunió va permetre identificar problemàtiques urgents, com la dificultat d'accés a espais com Can Vayreda, la necessitat de bancs en punts estratègics del poble i l'actualització del projecte Can Torra, un espai que es preveu fonamental per al suport a la gent gran. També es va plantejar la importància de dividir els grups de treball segons el grau de dependència de les persones grans i la necessitat de crear més punts de trobada per fomentar la socialització.

25 de Juny 2024: Aquesta segona reunió del Cercle de la Gent Gran es va realitzar a Bellavista, on es va presentar la proposta d'un espai de socialització transitori per a persones grans mentre s'acaben les obres de Can Torra. També es va proposar l'elaboració d'un tríptic informatiu destinat a facilitar l'accés a serveis i ajudes per a persones amb dependència, cobrint la mancança d'informació concreta per part dels serveis socials oficials. Aquesta proposta, molt ben valorada pels assistents, va posar en relleu la necessitat d'una comunicació clara i eficient amb les famílies afectades i d'un suport més proper i accessible.

20 de Setembre 2024: La primera trobada comunitària oberta a tota la població es va dur a terme al Restaurant Alberg Bellavista, amb una assistència superior a 40 persones. L'objectiu principal era dialogar

Resultats:

135 persones han donat la seva opinió de forma virtual o física. Cada persona ha pogut votar de 1 a 3 dels temes proposats i ha tingut la opció de proposar-ne algun de nou. Gràcies per la vostra participació!

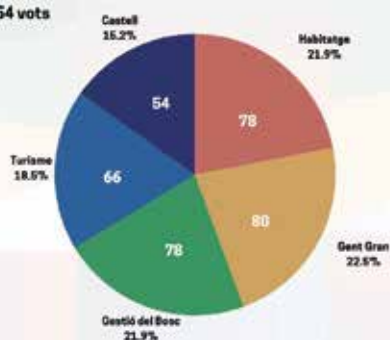
Solucions per la gent Gent Gran: 80 vots

Habitatge: 78 vots

Gestió del bosc: 78 vots

Turisme: 66 vots

Castell: 54 vots

sobre què significa envellir dignament a Santa Pau i identificar necessitats no cobertes i recursos existents. Es va destacar l'esforç del teixit associatiu del poble, amb iniciatives com les activitats del Casal de la Gent Gran i el projecte Can Torra. Entre els principals reptes identificats, van sorgir temes com la soledat en masies disseminades, la manca de mobilitat inclusiva i la necessitat d'espais de socialització, també per a persones amb grau de dependència. Tot i les dificultats, també es va reconèixer el gran valor del suport veïnal i l'impuls comunitari com a motor de canvi.

19 de Novembre 2024: Una segona trobada comunitària va permetre aprofundir en els resultats de la primera reunió. Amb una participació destacada de 25 veïns, es van definir accions prioritàries per al 2025 i el 2026. Es va acordar dividir els reptes en dos grans àmbits: la informació i xarxes de suport mutu i l'accessibilitat dels espais físics del poble. En aquest sentit, es va remarcar la importància de fomentar una xarxa de voluntariat estable, millorar la difusió d'informació a través de tríptics i xarxes socials, i garantir espais accessibles per a totes les persones. Aquestes accions pretenen consolidar una estructura comunitària sòlida que permeti abordar els reptes amb una mirada integral i inclusiva.

Properes Passes

El Cercle de la Gent Gran continuarà liderant iniciatives per fer de Santa Pau un poble més accessible i inclusiu. Les reunions de treball previstes per al 2025 (començant per la propera del 4 de febrer a les 19:30h) aprofundiran en les accions prioritzades, i es preveu la implicació de diversos agents locals, per reforçar el projecte:

- **L'Ajuntament de Santa Pau**, que seguirà treballant en el projecte de Can Torra i altres accions d'accessibilitat.
- **El Consell de Poble**, com a espai d'organització i impuls de noves iniciatives participatives.
- **L'Associació de la Gent Gran**, amb activitats de socialització per a persones amb poca dependència.
- **El Consell Parroquial**, que continuarà aportant suport comunitari i organitzant trobades.
- **El CAP local**, representat per metges i infermeres, per ajudar a identificar necessitats sanitàries.
- **Veïns i voluntaris**, que jugaran un paper clau en el reforç de la xarxa de suport mutu.
- **Empreses col·laboradores**, com SUMAR i El Risell, que aporten serveis especialitzats en atenció domiciliària i diagnòsi de necessitats.

Amb aquest treball conjunt, Santa Pau avança cap a un futur on la dignitat i la cura de les persones grans siguin pilars fonamentals. Gràcies a la col·laboració de tots els agents implicats, el poble consolida la seva aposta per la cohesió social i la sostenibilitat.

Dues generacions unides per la tradició

La Castanyada és sempre una celebració que ens fa molta il·lusió. Deixem enrere l'estiu i, amb les tradicionals sortides en busca de castanyes, ens endinsem de ple a la tardor.

Aquest any vam anar al bosc i durant tot un matí vam omplir els cistells amb més de trenta quilos de castanyes, algunes de grans i d'altres no tant. És per això que, en arribar a l'escola, les vam classificar. Durant la sortida, també vam recollir elements de la natura (branques, fulles, pedres, etc), que ens van servir per fer creacions artístiques aquella mateixa tarda.

Enguany, els grans protagonistes d'aquesta festivitat van ser els més de 70 avis i àvies que durant tres dies consecutius van venir a l'escola a fer diferents activitats.

Per una banda, van ser els encarregats de fer talls als milers de castanyes recollides, per tal de fer una bona cocció.

Per altra banda, es van encarregar de dinamitzar una sèrie de jocs tradicionals perquè els més de cent infants del centre gaudissin d'una jornada divertida, tot aprenent jocs clàssics, com ara les bitlles, baldufes, jocs de cartes, sardanes, etc.

Finalment, els avis i àvies també ens van acompanyar a menjar les castanyes collides i els panellets elaborats pels nens i nenes de cicle inicial.

Vam tancar la festa amb una dansa on l'experiència i la innocència anaven agafades de la mà.

Gràcies Montse!

El curs 2023-2024 va ser l'últim curs com a directora de l'Escola Joan Maragall de la Montse Tarrés per jubilació.

La Montse ha estat primer professora i des del curs 2016-2017 directora. Durant els anys com a directora s'ha endegat importants projectes com la finalització les obres d'ampliació així com la integració de les etapes I0, I1 i I2 a l'escola Joan Maragall.

A la festa de l'escola del 31 de maig se li va fer un petit reconeixement per tots aquests anys de dedicació i entrega a l'escola del poble.

Desitjar molts encerts a la nova directora Àstrid Barcons així com a tot l'equip directiu.

i-1

Verds

Lila

Grocs

Blaus

Tercer

Quart

Cinquè

Festa Major

La Festa Major 2024 va tenir com a novetat estar a càrrec d'una nova comissió de festes formada per persones de totes les edats i procedències. També es va recuperar el Ball dels Pabordes després d'uns quants anys de no ballar-se. La resta de la festa va ser amb el mateix format que els darrers anys.

Com cada any va començar amb el pregó de festes. El Cap de Turc va ser l'Albert Reixach, historiador medievalista. L'Albert va recordar els seus orígens santapauencs com un nen de Can Bert. Com a jove va rememorar les tardes de glòria al municipal Pitús Padrosa i finalment destacà la importància del patrimoni històric del poble, desitjant un bon desenllaç amb la previsible compra del castell.

Després va ser el torn del sopar popular, i música a la Plaça del Mirador per acabar la nit. El dia 14 va tenir lloc el Ball Pla, amb uns moments d'incertesa per les quatre gotes que sempre fan acte de presència per la festa. Per acabar la nit gresca a la Plaça, sent elegits Lluç Plana i Anna Vilarrasa com a Hereu i Pubilla 2024.

El dijous 15 va ser el torn dels actes més tradicionals. Al matí va ser el torn de la missa solemne, el ball de'n Sidro i l'Antònia i les sardanes. Al vespre el multitudinari Playback a la Plaça Major. No va faltar el darrer dia el berenar de la Colla als Arcs. I els joves de Cal Borratx van tancar la Festa Major 2024 amb la nit jove el divendres dia 16 d'agost. Aquest any més i millor!

Festa Major

El dissabte 6 de juliol es va celebrar la festa del barri de Can Blanc, Can Jofre i Can Potxa. La festa es va iniciar a la tarda amb la instal·lació d'un parc refrescant i jocs infantils pels més joves a la pista poliesportiva. Al vespre un centenar de persones van assistir al sopar popular que per l'amenaça de pluja es va traslladar al Local Social de Sant Pere i Santa Agnès. I ja a la nit van tenir lloc els concerts de música a càrrec de Duet Generació 3 i Blackiss fins a la matinada.

Nascuts durant l'any 2024

Joana Serra García
16-03-2024

Río Cioffi Moreno
21-03-2024

David Mejia Aristizabal
26-06-2024

Nico Pi Jarit
15-08-2024

Aura Ferrer Vogel
08-11-2024

En el record

Dolors Planella Colom
16/01/2024

Valentí Pagès Rodà
23/01/2024

Angela Turon Masó
27/01/2024

Jaume Collelldevall Collelldevall
14/02/2024

Josep Boix Pujolar
03/03/2024

Carme Fernández Colobrans
30/03/2024

Maria Masllopart Bassols
06/04/2024

Ferran Domanjó Mas
24/05/2024

Josep Maria Sau Vilarrasa
05/06/2024

Margarita Collelldevall Collelldevall
07/06/2024

Xavier Garcia Font
24/08/2024

Núria Pagès Estañol
17/09/2024

Francesc Pagès Asperó
19/09/2024

Dolors Pagès Suriol
31/10/2024

Vicenç Alsina Casals
06/12/2024

Enriqueta Planella Giralt
15/12/2024

Per a tu

Llona, vas arribar a les nostres vides un fred octubre de 2011. Eres petita, poruga, juganera, dolça, simpàtica, orelluda, tan alegre i tan divertida, tan mimosa i tan entremaliada... Encara recordem el viatge fins a casa. Arraulida a la meva falda i mirant de tant en tant per la finestra del cotxe observant el camí i tafanejant tot el que anaves descobrint. Aquí va començar la nostra història d'amor. Vas ser la nostra primera filla peluda.

Als vespres, després de sopar, et relaxaves fins a dormir-te al nostre pit escoltant els batecs del nostre cor. Ens transmeties tant amor que és impossible expressar-ho per tal que tothom pugui palpar tantes emocions en tan poca estona. Potser qui no té animals de companyia no sap a que ens referim i és una llàstima, perquè sou éssers meravellosos, molt intel·ligents, fidels i grans amics.

Eres una puça. Eres ben fosca, amb les potetes blanques com si portessis mitjons, la carona marronosa i la punta de la cua tacada de color neu. La neu, la meravellosa neu que tant t'ha agradat sempre i amb la qual et diverteixes fins i tot ara després de gairebé 13 anys i mig.

13 anys i mig d'amor incondicional, de companyia immillorable, d'aventures divertides i de moments de repòs, com quan el feies a l'igual que jo quan estava embarassada. No menjaves, ni beviessis, ni feies les teves necessitats fins que arribava el papa. No et bellugaves del meu costat per res. Amb el teu cap sobre la meva panxa, escoltant els batecs i sentint els moviments dels teus germans humans. Llavors ja els protegies.

Ets una gossa de cor pur, agraït i valent. Senzilla, bonica, especial, tendra, amorosa, dolça, perfecta i irrepetible. Ets la protecció personificada i sempre alegrant la vida als qui t'envoltem.

Dorms als nostre peus. Ets la vetlladora dels nostres somnis. Fem plegats el camí de la vida amb els seus alts i baixos. Has rigut amb nosaltres i has sabut quan hem tingut l'ànima trencada. No tenim paraules ni hi haurà temps a la vida per agrair-te tots aquests anys d'amor incondicional. De cuidar-nos tan bé a tots i no som pocs.

El nostre desig és poder continuant gaudint de tu molts més anys, sobretot, plens de salut, d'excursions divertides, d'infinits manyacs, dels teus badallseterns,

dels teus lladrucs dolços, de les teves mogudes de cua quan arribem a casa, dels teus petons a les nostres orelles i de les teves intenses mirades que ens roben el cor cada vegada que ens dediques una. És ben bé que només et faltaria parlar.

Tant és la perspectiva, et mirem com et mirem, per nosaltres ets infinitament bella, única i meravellosa.

Des del primer moment has sabut com donar-nos tot l'amor del món. Un amor infinit, excepcional, un amor sense condicions i amb una protecció immesurable. Sempre seguint-nos a tot arreu. Sempre supervisant que estiguéssim darrere teu a les passejades amb l'alegria que sempre t'ha caracteritzat.

Cal dir que ets una mica tossuda, però sempre obedient. Com no estimar-te Llona, com no sentir-nos orgullosos de tu per haver-nos estimat des del primer moment fins al dia d'avui sense esperar res a canvi. Infinites gràcies per haver-nos triat com a família. Hi han TANTES coses especials en tu...

T'estimem fins a la lluna i tornar.

Continua així de feliç, avui i sempre estimada LLONA

Recordant la 24ª edició dels premis

Com ve essent habitual, el primer dissabte del mes d'octubre de l'any passat va tenir lloc l'acte de lliurament dels premis Salvador Reixach en la seva XXIV^a edició. L'acte va tenir lloc, una edició més, al pavelló esportiu municipal que va aplegar un nombrós públic assistent.

En aquesta ocasió es van presentar 28 treballs de recerca de batxillerat i 30 projectes finals de cicles formatius. Hi van participar 32 centres docents del territori català, majoritàriament de la Garrotxa, comarques gironines i Osona.

Els treballs i projectes guanyadors, ha proposat dels membres del jurat de cada modalitat, van ser els següents:

A batxillerat,

Millor treball a la Modalitat 2ª República, Guerra Civil i Franquisme

- **Les dones de Lloret de Mar durant el franquisme**

Autora: Lucía Martínez García

Treball que investiga el paper real que van desenvolupar les dones de Lloret de Mar durant el franquisme, que no només van patir les conseqüències de la guerra civil, sinó que foren desposseïdes de tots els drets que havien adquirit durant la Segona República convertint-se en ciutadanes de segona classe.

Millor treball a la Modalitat de Socials

- **Entre el martell i l'enclusa. Evolució de l'ofici de ferrer a través de l'estudi de la família Portella de Banyoles**

Autora: Paula Portella Colomer

Treball que té com objectiu endinsar-se en el món de la ferreria des dels seus inicis fins a l'actualitat, a través de tres generacions de la família Portella. També s'explica la importància que ha tingut l'ofici de ferrer al Pla de l'Estany, especialment Banyoles.

Millor treball a la Modalitat d'Arts i Disseny

- **La fotografia analògica. Els secrets que guarden les sals de plata**

Autora: Laura Feixas Ramió

Treball que té com a objectiu experimentar amb la màgia de la fotografia analògica a través d'una càmera de gran format construïda per l'autora, per acabar fent una exposició a la Llotja del Tint de Banyoles per tal de mostrar les seves creacions als ciutadans.

Millor treball a la Modalitat d'Humanitats

- **Descosint Frankenstein**

Autora: Tura Masias Vidal

Treball que té com objectiu descosir i descobrir Frankenstein o el modern Prometeu, mitjançant l'estudi de tots els elements que formen el llibre; des de l'època fins a l'autora, passant pel seu argument, la trama i els seus rerefons psicològics i mitològics.

I a Cicles Formatius,

Millor projecte a la Modalitat d'Arts, Comunicació i Moda

En aquesta modalitat es van lliure dos premis guanyadors (ex-aequo) donada la seva similar qualitat

- **OBSERVATION GAME, Where is the anchor..?**

Autora: Laura Lin Iglesias Justícia

Projecte consistent a realitzar una maqueta basada en el joc de taula d'observació "where is the... cheese?". En la recerca i la selecció del contingut gràfic es té en compte la visió de gènere i la diversitat cultural

• Festival temporada alta**Autora: Irene Casals Porteria**

El projecte consisteix en dissenyar la gràfica que s'utilitzaria en la pròxima edició del Festival Temporada Alta, amb l'objectiu de crear una imatge identificable i que doni coherència al conjunt visual del festival.

Millor projecte a la Modalitat d' Emprenedoria Social i d'Empresa**• JAQ EGGS SL, producció d'ous de gallina SPF****Autors: Quim Riera Busquets, Arnau Casadevall Mejias i Jordi Giralt Lorente**

Projecte de creació d'una empresa dedicada exclusivament a la producció d'ous de gallina SPF, és a dir, d'ous lliures de patògens específics, utilitzats també per a determinades pràctiques en laboratoris bioclínic o en la investigació de noves vacunes.

Millor projecte a la Modalitat d'Anàlisi i Gestió**• DAS BISCUITS SL****Autores: Soraya Izmar Chemlali, Astrid Salgado Padilla, Dilpreet Kaur Kumar**

Projecte innovador consistent en la creació de galetes saludables dissenyades per acompanyar el te. També han desenvolupat una estratègia de màrqueting per introduir-les al mercat d'Àrabia Saudita, basant-nos en una anàlisi exhaustiva de les necessitats dels consumidors saudites.

Millor treball de temàtica comarcal**• Accident o sabotatge? El descarrilament del tren d'Olot l'any 1946****Autor: Aniol Sucarrats Costa**

Treball que, tenint en compte el context històric, polític, social i cultural de l'època, intenta donar una visió més àmplia de quines van ser les causes del descarrilament del tren de la línia Olot-Girona l'any 1946, al seu pas per Bescanó

Millor treball de temàtica educativa**• El ball d'aprendre: L'aprenentatge a través de la dansa****Autora: Jana Calafell Pérez**

Treball que té com a objectiu principal trobar una relació entre l'educació i la dansa, de manera que a

través d'aquesta es poguessin desenvolupar altres àrees de l'aprenentatge, servint-se d'un context molt apropiat com poden ser l'Esbart Marboleny i l'Escola Lluís Castells de Riudaura.

Millor treball biogràfic**• L'AVI QUIM, una joventut robada****Autora: Núria Planells Domènech**

Treball que té com objectiu principal, reconstruir el relat de vida d'en Joaquim Domènech durant el període de la Guerra Civil Espanyola i la Repressió Franquista, partir de documents, el testimoni de familiars i antics combatents i de bibliografia especialitzada

A l'acte, molt ben conduït en aquesta ocasió per la Paula Nuñez, hi va participar també el grup de corda Camerata de l'Escola Municipal de Música "Xavier Montsalvatge d'Olot, que ens va oferir una excel·lent actuació musical.

El nostre agraïment a les autoritats locals i comarcals, patrocinadors, membres del jurat, alumnes, professors, tutors dels centres participants i al grup Santa Pau Activa que, com en cada edició, ens va oferir un petit refrigeri. I fins a la propera edició que serà el 25è aniversari!!

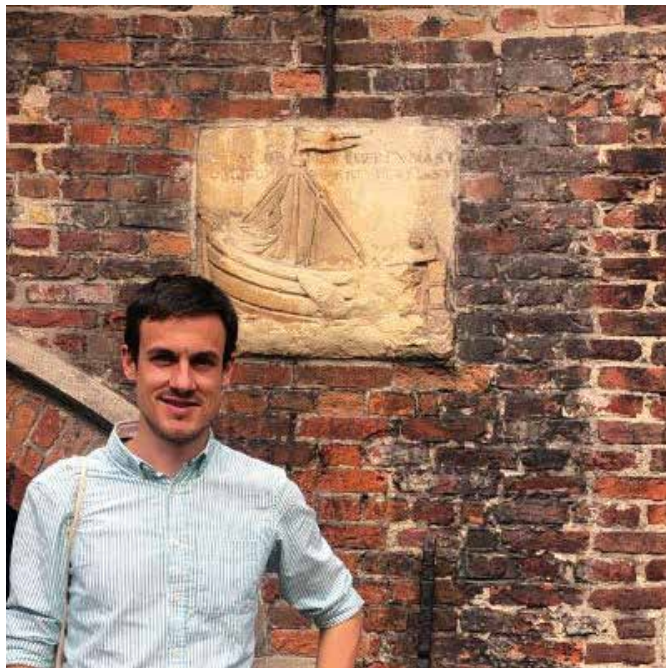
Albert Reixach Sala

Bon vespre, Santa Pau!

És un orgull ser avui aquí dalt per donar el tret de sortida a la Festa Major del meu poble. Quan l'Albert Planas, en Xart, m'ho va proposar mesos enrere ho vaig veure clar de seguida. De fet, vaig recordar quan, ara ja fa gairebé trenta anys, ell, jugant de lliure i actuant de capità indiscutible dels Infants del Santa Pau, cridava "Fora!" per marcar la línia de fora de joc i jo, de lateral, havia de seguir-lo tant sí com no per no quedar retratat.

De fet, l'encàrrec de ser enguany Cap de Turc de la Festa Major de Santa Pau m'ha portat a recordar moltes coses. La Festa ha estat el vincle més estret i continuat que he mantingut amb Santa Pau i l'ocasió que sempre em porta a recordar d'on vinc. No sé ben bé per on començar. I el cas és que tampoc no començaré pel principi. Podria fer-ho insistint en la concentració de sensacions lligades als dies d'entorn de la Mare de Déu d'Agost. Crec que algun cop ja ho vaig deixar per escrit. Trobo que un dels millors retrats de la Festa, tal com jo la recordo, podria ser una escena rodada a la festa de les Planes de la pel·lícula Estiu 1993 de Carla Simon. I hi ha pocs temes musicals, però prou variats, en la banda sonora de la meva memòria sobre la Festa Major de Santa Pau: des de la sardana del mestre Saderra i la parsimònia contagiosa de 12 minuts del Ball dels Pabordes (m'ha alegrat saber que enguany s'ha renovat l'energia per tornar-lo a ballar) fins al Vals de las Mariposas o el Chachachá del tren. De tota manera, per mi el gran tema de la Festa és el pasdoble de la cercavila o passant, una música que sembla que demani amb compassió d'un nen innocent empassar-nos sense fer escarafalls la memòria agra d'una Dictadura i una Transició senceres.

Música a banda, anem als llocs. M'agrada especialment parlar des d'aquí dalt avui. Ahir veient la previsió del temps pensava que potser no seria possible. És veritat que ara, per sort, sempre podem dir "Si plou, ho farem al pavelló". I és que, de pavelló, en van tenir primer un a Mieres, pels motius que tots sabem, encara que el de Santa Pau és més nou, més gran, millor i, sobretot, més ben aprofitat. Com deia, però, em fa il·lusió dirigir-me a tots vosaltres des d'aquest balcó on ja havia estat algun cop d'incògnit acompanyant-ne uns que feien l'intent de dirigir-se en arameu amb accent garrotxí als nens del poble i donar les gràcies a unes autoritats que els miraven amb somriures còmplices.

Aquí en aquest edifici, però, és on també durant diversos estius vaig tenir l'oportunitat de rebre una formació accelerada com a santapauenc. I això a banda de començar a remenar papers vells, cosa que sembla que, de moment, pot ser la meva feina. En qualsevol cas, tot va ser possible gràcies als equips de govern d'inicis dels 2000 i, en especial, al secretari d'aleshores, l'Àlex, en Tot, en Francesc, la Margarita (en pau descansi) i altres membres del personal de l'Ajuntament. Durant aquells estius vaig aprendre moltes coses de com funcionava Santa Pau. De la mà d'en Martí Collelldevall i en Mateu Batlle, vaig començar a entendre la passió persistent dels qui estimen fer coses pel poble. Hi penso sovint en aquesta passió persistent. En algun moment d'aquells també vaig fer el pas de formar part d'una Comissió de la Festa que, al cap de poc, es va renovar amb l'Esther Badosa al capdavant i bastanta altra gent. Tota una gent que (potser ja ho va fer i no en soc conscient) segur que hauria retratat magníficament en Pep Sau, a qui també voldria recordar avui. "De Valentí Fagnoli a Pep Sau" crec que podria ser el títol d'una història de la fotografia sobre Santa Pau amb moltes altres figures que són ara aquí i en qui també deu estar pensant.

Formar part de la comissió de la Festa i d'altres equips d'organització d'actes del poble em va ensenyar moltes coses. Algunes coses més importants del que em semblaven en el seu moment: aprendre a preparar clares amb la proporció justa, punxar bidons de

cervesa, fer sumes mentals ràpides de preus de ratafies i cubates i, en general, tot el que implica veure una festa des de darrere de la barrera, la barra de la Comissió. Ara no insistiré en el fet que tinc memòria d'alguns que deuen certes quantitats considerables a la comissió de la Festa Major per begudes impagades. Els pitjors potser han estat sempre els clients que venen de fora i es pensen que a Santa Pau tots els fesols són d'or. O potser no. Tant és. No continuem per aquí.

Aquests anys a la comissió i en altres iniciatives diguem-ne festivo-culturals em van oferir moltes altres lliçons. En especial, sobre el propi poble i com ha funcionat durant molts anys. En una data que no recordo (ja he dit que no seria gaire ordenat) vam dedicar amb il·lusió un dossier de la revista Croscat al turisme a Santa Pau. Pocs dies després de publicar-se vaig rebre una trucada al telèfon fix de Can Bert per fer-me notar que en un dels textos no havíem esmentat explícitament l'establiment familiar de qui em trucava i que havíem de saber que era el més antic i important del poble. Hi penso molt sovint en aquesta trucada. Fent visites guiades per Vila Vella havia hagut d'escoltar-me comentaris d'alguns visitants que insistien que havíem de cuidar més aspectes pels turistes (com ara el del recurrent treure tots els cotxes de la Plaça). Insistien que ells mateixos, o sigui els turistes, que eren molt importants pel poble. Tot això ho oblidava ràpid. Hi deien la seva, marxaven al cap d'unes hores i passi-ho bé. Aquella trucada, però, em va fer adonar que alguns dels mals del poble és probable que vinguessin en especial de dins mateix.

Hi vaig tornar a pensar molt en això ara ja fa més d'un any quan es va començar a posar fil a l'agulla a la campanya per salvar el castell. Una campanya que considero que és la iniciativa més estimulante que hi ha hagut a Santa Pau des de fa molt de temps i que culmina aspiracions de molta gent, de diverses generacions de santapauencs, alguns dels quals segur que ens miren agraïts des d'on siguin. Ara fa uns dies m'arribaven dades oficials que ja s'havia superat generosament la ratlla dels 200.000€ en la recaptació de la campanya. I això -aprofito el micròfon per dir-ho- ha estat gràcies a l'empenta, en especial, de dues dones, la pròpia alcaldessa que tinc aquí al costat i una altra persona que ja he esmentat abans, l'Esther Badosa. Realment penso que en tot plegat els diners i les xifres concretes són gairebé secundaris. Veure a gent implicar-se, veure a gent que ha evolucionat des del "què n'hem de fer del castell?" a abraçar-ne la compra per part del poble com un somni possible ja és una victòria de la campanya. Una campanya que també aprofito per recordar que continuarà oberta i que animo a tothom a seguir-hi col·laborant o a

contribuir-hi per primer cop. N'estic segur que tothom que ho faci es podrà sentir orgullós de dir jo també vaig ajudar a salvar el castell. I quan sigui del poble -que ho serà!- s'obrirà tot un món de possibilitats que ara potser costa d'imaginar per alguns. I deixeu-m'ho dir, si ho aconseguim -que ho aconseguirem!-, jo personalment sentiré, alhora, que trucades com la que deia que vaig rebre fa uns anys ja han passat a la història i que, finalment, el podrem gaudir sense agror el pas doble del passant d'autoritats i l'ofrena a la Mare de Déu de la diada del 15 d'agost.

Per anar acabant, torno a l'escenari de l'inici, al Poli, al Pla de les Boïgues. És en aquest espai on diria que molts hem viscut les nits més memorables de les sempre humils nits santapauenques (i deixo de banda allò semiclandestí de la carretera de Sant Martí a prop de Rifago). D'entrada, el Descampat feia créixer l'orgull de santapauenc quan venien d'Olot (o de pobles de més enllà, si no és que els fèiem enveja i intentaven boicots) i deien que era una de les millors festes de l'estiu a la Garrotxa. Aquest any no hi vaig anar, però m'havia d'aixecar aviat el dia següent i vaig tenir l'oportunitat de veure els de la resistència, asseguts a la vora de la carretera, amb cara d'haver-ho donat tot. Em va alegrar pensar que santapauencs més joves que jo continuaven gaudint de ser de Santa Pau.

Amb molta més lucidesa i continuïtat, però, recordo el Pla de les Boïgues els dissabtes o diumenges de partit i, sobretot, la rutina dels vespres gèlids d'hivern assajant centrades i fent "rondós" d'una manera que hauria posat nerviosíssim a Johan Cruyff. Vaig tenir la sort, encara que fos un adolescent, de formar part d'una plantilla del primer equip campió de Tercera Regional. Sota les ordres d'en Quèl de Ventós i en Robert Fèlix i l'auxili imprescindible de Pitu Riella (al cel sigui) i el seu fill, entre d'altres col·laboradors, crec que es va batejar l'equip com dels Galàctics i on jo no devia arribar ni a Pavón. En qualsevol cas, practicàvem un futbol que hauria fet les delícies d'aquestes comptes que s'estilen ara a les xarxes socials de haters del futbol modern. D'aquí un dels principals records que conservo és olfactiu: els petos dels entrenos que, mentre fèiem partidillos de titulars contra suplents, saturaven d'essències de la suor d'axil·la de com a mínim dues generacions anteriors de jugadors que havien defensat els colors de l'escut dels Oms.

També he de dir que defensar aquells colors va ser per mi l'única gran experiència de defensar uns colors en el món del futbol que realment sentia i que tinc presents quan anant per Catalunya o els territoris de parla catalana l'accent em delata i puc aclarir que realment no soc de Girona (i, per descomptat, molt menys de Lleida on ara tinc la feina), sinó que soc fill de Santa Pau, al costat d'Olot; i llavors que si les mongetes, que nosaltres en diem fesols i tot això inevitable...

Em vaig retirar del futbol al Santa Pau encara molt jove. En diferents fases d'anada i tornada també ho vaig anar fent d'altres àmbits del poble per camins que em portaven molt més avall de la carretera del cau del llop de La Casa de Foc de Francesc Serés. Sempre s'hi pot tornar per aquests camins, però. Ho he comprovat. Demà tornaré a anar al Ball Pla ben acompanyat i ballaré la sardana del mestre Saderra, que, de fet, des de l'any passat vaig descobrir de primera mà que és fàcil per tothom que hi posa un mínim d'interès i que, si tens una base sòlida de ball de bot mallorquí, encara és més fàcil. Des de l'any passat també acompanyem al Ball Pla i a l'ofrena la filla. I esperem que algun dia puguem fer alguna nova aportació al migrat planter de balladors de sardanes.

Sigui com sigui, en tots aquests camins d'anada i tornada a Santa Pau he estat, sobretot, testimoni de molta gent que sent amor incondicional pel poble. El meu pregó va dedicat a tota aquesta gent. Tots els que tinc presents des de la meva experiència personal ja els he esmentat. Gent a qui he vist brillar els ulls mentre imaginava com seria una escena del pessebre, com podria fer-se una representació d'efemèrides

medievals a casa nostra partint de referents del cinema clàssic com El setè segell d'Ingmar Bergman, com quedarien col·locades les cadires i taules la Plaça Major (i després hi actuarien tant artistes vinguts de fora com els que porten a dins molts veïns del poble), o, fins i tot, que sentien certa emoció tallant l'embotit i llescant el pa per a la berenada popular de la Tornaboda ensalivant, encara que ja tinguessin l'estómac ple de calamars a la romana, rostit i altres plats de Festa Major. El meu pregó vol ser un agraïment a tots ells. Un agraïment, a més, per poder ser jo avui aquí fent de Cap de Tur, ja haver-me precedit des de fa anys molts altres santapauencs i santapauenques, ja fossin de sang o adoptius, i continuar aquesta cadena sense interrupció.

I, ara sí, vull acabar desitjant a tothom molt bona Festa Major! Visca el castell de Santa Pau i tot el que representa! Per descomptat, visca Santa Pau! I ara voldria cridar alguna cosa menys localista, però pels temps que corren (esperem que en vinguin de millors), podem deixar-ho en un Visca la Terra!

Santa Pau, 13 d'agost de 2024

Gràcies Tat!

Tota una vida de dedicació al poble de Santa Pau. Volem fer un especial menció a la persona que durant dècades ha vetllat perquè el poble tot rutllés com ho havia de fer. Una persona entregada i dedicada al nostre poble.

Et desitgem una merescuda jubilació i que gaudeixis d'aquesta nova etapa que estàs vivint.

GRÀCIES PER TOT.

